

Sygn. akt IV CZ 55/09

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Antoni Górski

SSN Marek Sychowicz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku wierzyciela SW.

przy uczestnictwie dłużników J.H. i H.H.

o wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 sierpnia 2009 r.,

zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 marca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 marca 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił – jako niedopuszczalną (art. 767⁴ § 2 k.p.c.) – skargę kasacyjną wierzyciela – SW. od postanowienia tego Sądu z dnia 27 listopada 2008 r., którym oddalone zostało zażalenie tegoż wierzyciela na postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 października 2008 r., oddalające jego wniosek o wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczącego dłużników J.H. i H.H. z tego powodu, że roszczenie, którego miało dotyczyć zaświadczenie, nie jest – w ocenie Sądu – bezsporne.

W zażaleniu na postanowienie wymienione na wstępie wierzyciel zarzucił naruszenie art. 767⁴ § 2 k.p.c. i wniósł o uchylenie tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczy rozporządzenie (WE) Nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U.U.E.L.04.143.15), które stosuje się bezpośrednio (art. 249 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską z dnia 25 marca 1957 r., Dz.U. UE.C.06.321.37). Przepisy tego rozporządzenia nie określają jednak trybu zaskarżenia odmowy wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego. Przewidują, że Państwa Członkowskie powinny ustanowić minimalne standardy dla postępowań prowadzących do wydania orzeczenia, aby zapewnić, że dłużnik będzie poinformowany o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu sądowym, wymogach aktywnego uczestnictwa w postępowaniu w celu zakwestionowania roszczenia oraz o konsekwencjach wynikających z jego nieuczestnictwa, w odpowiednim czasie oraz w sposób umożliwiający mu zorganizowanie obrony (pkt 12 preambuły), przy czym nie nakładają na Państwa Członkowskie obowiązku dostosowania ich ustawodawstw krajowych do minimalnych standardów proceduralnych w nim określonych ale tworzą zachętę ku temu, poprzez oferowanie możliwości skuteczniejszej i szybszej wykonalności orzeczeń w innych Państwach

Członkowskich tylko w przypadku spełnienia tych minimalnych standardów (pkt 19 preambuły).

W krajowym porządku prawnym zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego regulują przepisy art. 795¹ – 795⁵ k.p.c. Nie określają one także trybu zaskarżenia odmowy wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego. Są to przepisy z zakresu postępowania egzekucyjnego, ulokowane w części trzeciej kodeksu postępowania cywilnego, dotyczącej postępowania egzekucyjnego. Do zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego mają zatem zastosowanie przepisy tytułu I tej części kodeksu postępowania cywilnego, zawierające przepisy ogólne postępowania egzekucyjnego. Wśród tych przepisów znajduje się art. 767⁴ § 2, który stanowi, że na postanowienie sądu drugiej instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia skarga kasacyjna nie przysługuje. Ten przepis przesądza zatem o trafności zaskarżonego postanowienia, które wydane zostało – wbrew zarzutowi skarżącego – bez jego naruszenia.

Wobec powyższego, zażalenie, jako niezasadne, podlegało oddaleniu (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § k.p.c.).